

[Erling Christensen]

hr. Hjortnæs sagde før, sket under denne regering.

Det, der også er sket, er, at brugerbetalingen er steget og steget og steget og steget. Der er f.eks. behov for, at 73 pct. af børnene passes. Kommunerne har gennemført skolepasningsordninger, billige ordninger. Der kan ikke findes flere dagplejepladser. Kommunerne er i en situation, hvor man ikke kan få børnene passet, fordi man ikke har dagplejere til det. Der har altså været et voksende behov, og det har ministeren ret i.

Når så ministeren siger – og det synes jeg var usædvanligt, og det må vi kigge nærmere på – at det er eksperterne, der sætter skattegrundlaget, synes jeg, det er interessant. Det kan godt være, at der er nogle kommunalbestyrelsesmedlemmer, der også tror det, men det er dog kommunalbestyrelserne, der endeligt i budgetbehandlingerne fastsætter skattegrundlaget, for det er udgangspunktet; det er indtægtssiden af budgettet.

Ministeren siger også, at det ikke gør noget, hverken mere eller mindre, med denne overvurdering. Så kan jeg faktisk ikke forstå, at ministeren overhovedet nogen sinde har siddet som borgmester. Den udtalelse, som ministeren kommer med, er nøjagtig det samme som at sige, at man kan bruge af kassebeholdningen: Man får en opdrift på udgiftssiden, som det senere viser sig at der ikke er belæg for på indtægtssiden.

Graversen (S):

Jeg kan berolige ministeren med, at i vores parti, Socialdemokratiet, er det til enhver tid det øverste organ, kongressen, der bestemmer partiets politik. Det foregår på demokratisk måde. Der er ikke andre, der bestemmer det.

Det forhindrer ikke, at vi er tilhængere af mest mulig decentralisering. Men det overordnede mål, også niveauet på sådan noget som sygehusområdet, det må være kongressen, og det er kongressen.

Skatten skal ikke stige, hr. minister; det har vi ikke sagt. Personskatten er fortsat det vigtigste grundlag for en solidarisk offentlig service. Men det skal være en retfærdig skat, hvor alle bidrager efter evne. Det er netop det princip, der er i færd med at smuldre under den nuværende skatteminister. Denne er nemlig i færd med i praksis at fjerne cirkulærer, der forhindre

drer spekulation, f.eks. i holdingselskaber, hvor man kan trække millioner af kroner ud af de offentlige kasser.

Hvis vi får et mere effektivt skattesystem, behøver vi ikke at forhøje skatten.

Jeg er nødt til at gentage, at de sidste to år har det vigtigste emne på KL's landsmøder været muligheden for at få lov til at engagere sig stærkere i udviklingen af det lokale erhvervsliv. Det er ikke med i aftalen, og det er en af de ting, der gør aftalen perspektivløs.

Kommunernes Landsforening har ønsket at få refusionsprocenten for bistandshjælp hævet fra 50 til 75. Det er ikke med i aftalen.

Kommunernes Landsforening var til gengæld indstillet på at acceptere en 25 pct.s andel af udgifterne til førtidspension. Det er ikke med i aftalen.

Det nytter ikke noget. Vi retter ikke den danske skude op med en bevidstløs nedskæring på den offentlige service. Den offentlige service er det private erhvervsliv også afhængig af.

Der er udregninger, der viser, at for hver person man afskediger i det offentlige, koster det ekstra ca. 30.000 kr. netto. Og husk på, at vi stadig væk har omkring 270.000 arbejdsløse! Så det er perspektivløst, når niveauet er, hvor det er.

Ud over det, jeg her har nævnt, og ud over »Gang i 90'erne« mener vi altså, at vi skal have et mere effektivt skattesystem. Vi skal frigive kommunens egne penge, det, der kaldes depotering. Vi skal hæve bloktilskuddet lidt, i hvert fald som en overgang. Og vi skal forhøje kommunernes andel af selskabsskatterne. Det er vores bud på at løse problemet – og ikke denne meget magre aftale her.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Hjortnæs siger, at skattetrykket under denne regering er steget. Så skal man være opmærksom på, hvilken regering man taler om.

Hvis man taler om KVR-regeringen, altså 3. juni 1988, så er skattetrykket faldet. Det vil man se i den skattepolitiske redegørelse. Skattetrykket er rent faktisk faldet siden 1988; men det steg fra 1982 til 1988, bl.a. fordi man skulle dække de enorme underskud ind – de blankochecks, der var skrevet ud. For budget 1983 var det jo i alt 82 mia. kr., man stod og manglede. I de forslag, der lå, manglede 82 mia. kr.; det skulle bl.a. dækkes ind.